

21.

Ved Klædeindustriens Toldudvalg.

Den nuværende Pos. 160 er i det ny Toldlovsforslag delt i tvende, hvoraf den ene (Forslagets Pos. 135) omfatter: Alenvarer, i hvilke Rending eller Islæt er helt af Bomuld eller andre vegetabiliske Stoffer, altsaa saakaldte „halvuldne Varer“, hvorimod „heluldne“ opføres for sig under ny Pos. 136. Samtidig nedsættes Tolden for begge fra de nugældende $66\frac{2}{3}$ Øre (2 $\frac{1}{2}$ %) pr. Pd. til henholdsvis 48 Øre og 55 Øre, hvilket altsaa er en Nedsættelse af respektive 28 og $17\frac{1}{2}$ pCt.

De nævnte Toldsatser skulle vel først træde i Kraft 4 Aar efter den ny Toldlovs Udsteden, men i det praktiske Forretningsliv ville selvfølgelig baade Kunder og Konkurrenter, baade Køberne af indenlandsk Klæde og derigennem Fabrikkerne selv, straks regne med Fremtidens lave Toldsats og ikke med de blot midlertidig gældende. For at bedømme den ny Toldlovs Indfyldelse paa denne Industri, maa man selvfølgelig ogsaa se paa Virkningen af den hele Nedsættelse, til hvis Indtræden der jo desuden kun vil være saa ringe Tid, at der neppe med Føje vil kunne tales om nogen „Overgangs-Periode“.

Spørger man nu, hvad der er Grunden til denne betydelige Reduktion af den nuværende Told, give Motiverne til det af Hs. Ekscellence Finansministeren fremsatte Forslag intet egentligt Svar herpaa. Efter en Oplysning om, at disse Varer i stort Omfang ere Genstand for indenlandsk Tilvirkning, hedder det: „Da de nugældende Toldsatser meget langt fra betyde en tilsvarende Forøgelse af Varernes Pris og navnlig som Regel ikke tilnærmelsesvis udnyttes for de fortrinsvis af den mindre bemidlede Befolkning anvendte grove og groveste Klæde- og Hvergarnsstoffers Vedkommende, vil en endog betydelig Nedsættelse af Tolden for disse kun i forholdsvis ringe Grad komme det mere almindelige Forbrug til gode“. Dette er i Virkeligheden ogsaa fuldt stemmende med de faktiske Forhold: det indenlandske Forbrug af billige og svære Klædevarer bliver næsten udelukkende dækket af de danske Klædefabrikker, og som Følge af den livlige Konkurrence imellem disse ere Priserne efterhaanden blevne drevne saa langt ned, at Beskyttelsen kun kan siges at fordyre Varen i forholdsvis ringe Grad. Den naturlige Begrundelse af en Toldsats Nedsættelse: at man derigennem skaber billigere Forbrug for den brede Befolkning, lader sig saaledes, som Motiverne aabent indrømme, i dette Tilfælde slet ikke føre i Marken — hvad man ellers først og fremmest tilsigter ved en Nedsættelse af en beskyttende Toldsats, er allerede gennem Forholdenes egen Udvikling forlængst opnaaet herhjemme! Men dette vil altsaa med andre Ord sige, at der ved den foreslaaede Nedsættelse slet ikke naas, hvad der er en saadans naturlige Maal — hvorimod man i aaben Strid med Princippet om, at Toldens Højde bør stige med eller dog staa i Forhold til Varens Værdi, netop omvendt formindsker Afgiften for en stor, hvert Aar stigende Mængde Importvarer, hvis Kvalitet grænser helt op til ligefrem Luksus. Motiverne tale udtrykkeligt selv om de fra Administrationen skete „Bestræbelser for ved Indførsel dog saa vidt muligt at beskatte